

ABSTRAKT

Diplomová práce se zaměřuje na problematiku hodnocení žáků s odlišným mateřským jazykem. Školní hodnocení těchto žáků je v současnosti velmi aktuální téma, protože jejich počet v českých školách každoročně roste.

Práce má teoreticko-empirický charakter. Cílem teoretické části práce je zmapovat východiska pro výuku a hodnocení těchto žáků. První kapitola se soustředí na definici žáka s odlišným mateřským jazykem, organizaci výuky a možnosti podpory těchto žáků na základních školách. Druhá kapitola se zabývá obdobím mladšího školního věku a jeho specifiky, která ovlivňují vzdělávání žáků s odlišným mateřským jazykem ve školách. Třetí kapitola se zaměřuje na školní hodnocení, zejména na formativní hodnocení.

Praktická část práce popisuje a analyzuje zkušenosti učitelů a žáků s hodnocením žáků s odlišným mateřským jazykem na dvou základních školách v Pardubicích. Kvalitativní výzkum je realizován prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů s učiteli a žáky. Výsledky výzkumu ukazují, že přístup k hodnocení se liší, přičemž hlavním rozdílem je způsob hodnocení. Škola používající formativní hodnocení má pozitivní zkušenosti s motivací žáků, zatímco škola využívající spíše tradiční způsob hodnocení vnímá hodnocení žáků s odlišným mateřským jazykem jako náročnější. Rozdílné je také využívání podpůrných opatření a spolupráce s rodiči. Žáci s odlišným mateřským jazykem vnímají hodnocení jako součást školního procesu, avšak chybí jim hlubší zamyšlení nad hodnocením a zkušenosti s formativním hodnocením a sebehodnocením.

KLÍČOVÁ SLOVA

žák s odlišným mateřským jazykem, žák cizinec, žák mladšího školního věku, podpůrná opatření, školní hodnocení, formativní hodnocení